

[Arbejds- og Socialministeren.]

Som Følge af disse Stigninger har de Befolkingsgrupper, som Loven af 1939 ligesom de tidligere Love paa dette Omraade tilsigtede at hjælpe, en endnu større Trang til Hjælp til Dækning af deres Forbrug af disse Fødemidler. Regeringen har derfor anset det paakrævet at søge at fremskaffe et yderligere Beløb til disse Foranstaltninger.

Da Stigningen i Priserne paa de omhandlede Levnedsmidler efter foreliggende Oplysninger har været størst med Hensyn til Flæsk og Svinekød og med Hensyn til Mælk, anser man det paa Grund af disse Fødevarers særlige ernæringsmæssige Betydning og under Hensyn til Forholdene i det hele taget for ønskeligt og naturligt, at det Beløb af 4 Mill. Kr., der yderligere foreslaas stillet til Raadighed, alene anvendes til disse to Foranstaltninger. Lovforslaget tilsigter, at det til Raadighed for Fordeling af Flæsk og Svinekød stillede Beløb forøges med 1 900 000 Kr. og Beløbet til Indkøb af Sødme med 2 100 000 Kr.

Med Hensyn til Fordelingen af disse Beløb og Ordningens Gennemførelse i det hele foreslaas det, at Reglerne i Loven af 22. December 1939 vil være at anvende. Efter denne Lov er Ordningen saaledes, at største Delen af de til hver af Foranstaltningerne bevilgede Midler, nemlig 95 pCt., fordeles mellem Kommunerne i Forhold til Størrelsen af disses samlede Udgifter i Regnskabsaaret 1939—40 til Kommunehjælp, Fattighjælp, Børnebidrag og Alders- og Invalidrente. Det resterende Beløb fordeles af Arbejds- og Socialministeren mellem de Kommuner, for hvem den almindelige Fordelingsregel ikke kan antages at give den tilsigtede Refusion. Hvis der efter de to Fordelinger endnu er et Beløb til Raadighed, fordeles dette mellem Kommunerne i Forhold til den Del af Kommunernes Udgifter, der ikke er blevet dækket. Saafremt Kommunernes Udgifter til de enkelte Foranstaltninger ikke dækkes af de refunderede Beløb, afholdes den resterende Del af Udgifterne af Kommunens Kasse, uden at Kommunen herefter har Krav paa mellemkommunal Refusion eller Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond.

Endelig skal jeg nævne, at 1939-Loven paalægger Kommunerne ved Afgørelse af Spørgsmaalet, om og i hvilket Omfang der skal ydes en Person Hjælp efter Loven, at tage særligt Hensyn til den paagældendes Forsørgerbyrde og, for saa vidt angaar Rentenydere, til saadanne, som ikke har væsentlig andre Midler end Renten.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale

Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg har den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 om Priser m. v.* Allerede under Finanslovdebatten bebudede jeg Fremsettelse af et Lovforslag, der skulde tilsigte at udvide Rammerne for Priskontrolraadets Beføjelser. Det er dette Lovforslag, der nu vil blive fremlagt paa det høje Tings Bord.

Jeg skal i øvrigt med Hensyn til mit Syn paa Spørgsmaalet Priser og Priskontrol henvise til de udførlige Udtalelser, jeg fremsatte under Finanslovdebatten, og til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Jeg skal blot med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser gøre nogle Bemærkninger og i Tilslutning hertil give en kort Redegørelse for selve Lovforslagets Hovedopgave.

I § 1 i Lovforslaget fastslaas: „Ved Ansættelsen af en Vares Pris maa ikke indregnes en større Andel af Generalomkostninger i den enkelte Varenheds Pris end under normale Forhold sædvanligt“; men der tilføjes: „Priskontrolraadet kan under særlige Omstændigheder tillade Afvigelser fra denne Bestemmelse.“

Hensigten med Bestemmelsen i denne Paragrafs 1ste Punktum er at lægge Loft over Generalomkostningernes procentvise Andel i Varepriserne. Man maa ikke, med mindre særlige Forhold gør sig gældende og Priskontrolraadets Tilladelse er opnaaet, indkalkulere procentvis højere Generalomkostninger ved Ansættelsen af en Vares Pris end under normale Forhold.

Virksomhederne maa altsaa, hvis Omsætningen er faldende, enten nedbringe Generalomkostningerne i Forhold til den nuværende Omsætning eller selv bære Differencen, hvilket i mange Tilfælde vil sige: give Afkald paa fuld Afskrivning og Forrentning af den i den paagældende Virksomhed investerede Kapital eller nøjes med en mindre Avance eller begge Dele.

Naturligvis vil der paa en Række Erhvervsomraader gøre sig særlige Forhold gældende, og der er derfor ved Bestemmelsen i Paragraffens sidste Punktum — den Bestemmelse, jeg lige citerede — aabnet Mulighed for Priskontrolraadet til, naar